

[Lone Dybkjær]

sige sider, fru Tove Lindbo Larsen var inde på. Jeg vil godt se det i en lidt bredere sammenhæng.

Efter min opfattelse skal kolonihaverne for det første være et tilbud til dem, der ikke har tilfredsstillende bolig eller udetilbud i det daglige, men for det andet skal det også være et tilbud til dem, der ønsker et miljøskift i fritiden, et sted, hvor man på en anden måde kan opleve såvel naturen som det nyttehaverprægede i samvær med familien, end der måske er mulighed for på anden vis. Når jeg siger det, er det, fordi jeg synes, at vi i den videre diskussion om planlægningen vedrørende kolonihaverne måske også skal gå ind på spørgsmålet om, hvad det er for udenomsfaciliteter, der skal være til disse kolonihaver. Vi har været lidt tilbøjelige til, når vi diskuterede kolonihaver, at se dem som disse små fine haver med mere eller mindre fine huse på, men jeg synes, at det er for snævert et perspektiv. Jeg synes også, man skal se på deres lidt mere rekreative muligheder for f.eks. børnene, som måske kommer til at tilbringe noget mere tid sammen med forældrene i forbindelse med kolonihaverne. Jeg tror, vi kommer til at lave nogle, kan vi kalde det pensionistenklaver eller enklaver for voksne, der ikke længere har børn, hvis ikke vi også skaber nogle rekreative muligheder for børnene, og derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi tager det med ind, når vi diskuterer planlægningen af kolonihaverne.

Vi vil altså diskutere spørgsmålet positivt under udvalgsarbejdet.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Vi kan tilslutte os socialdemokratiets ønske om at få flere kolonihaver, og med kolonihaver mener jeg kolonihaver i bredeste forstand, lige fra den type kolonihaver, der er etableret i klynger gennem årene, og hvor man har et lille hus og et stykke jord, til den type jordlodder, som ligger i nærheden af beboelseskvarterer, skoler, plejehjem osv.

Jeg synes egentlig, at noget af det mest deprimerende er, at sådan noget som skolehaver næsten ikke eksisterer mere, i hvert tilfælde ikke i de større byer; de er væk. Og det er klart, at det er en helt anden måde at vokse op på, når man ikke har nogen mulighed for at grave i jorden, dyrke noget på den og pleje og passe det. Det havde vi andre i

virkeligheden meget større muligheder for, da vi var børn, også fordi byvæksten endnu ikke var blevet så koncentreret, som den er i dag.

Med hensyn til, hvor stort behovet er, står der jo ikke noget bestemt, men jeg er enig i det, som fru Lone Dybkjær sagde, at de, der ønsker en kolonihave, må have mulighed for at få en.

Hvis man så ser i kommuneplanloven, står der også nok så nydeligt, at i den kommuneplan, der skal udarbejdes af kommunen, skal der tages højde for, at der bliver udlagt områder til kolonihaver. Jeg synes egentlig, det ville være interessant at få at vide – men det er øjensynlig noget af det, planstyrelsen skal give os svar på nu – hvor mange områder overhovedet der er udlagt, og hvor mange af dem der er begyndt at blive etableret kolonihaver på, for man kan jo sagtens på papiret udlægge et eller andet og så ad åre inddrage det igen og bruge det til et andet formål.

Jeg kan udmærket huske den kommuneplanorientering, som blev lavet i 1979. Deri anbefalede man, at i alle kommuner, hvor der var mere end 300 etageboliger, blev der udlagt arealer til kolonihaver. Det tror jeg overhovedet ikke stemmer overens med tingenes tilstand, men det er jo et klassisk planlægningsproblem med de planlove, vi har i dag.

Ministeren er fuld af gode intentioner, alle ordførere er fulde af gode intentioner, men så slår man kors for sig og siger: men vi må endelig ikke gribe ind i det lokale selvstyre. Ja men det her kan kun lade sig gøre, hvis man rent faktisk giver nogle påbud til kommunerne, eller hvis man giver folk lokalt i kommunerne meget større mulighed for reelt at gøre indsigelse mod den planlægning, der foregår. Der er de to muligheder. Enten skal folk i kommunerne kunne sige: nej, det vil vi simpelt hen ikke finde os i, vi har krav på, at der er kolonihaver, og dem vil vi simpelt hen også have. Eller også skal man herindefra sikre gennem plansystemet, at der rent faktisk bliver udlagt områder til kolonihaver, og at der også bliver etableret kolonihaver på dem.

I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at spørge: i hvor mange tilfælde har amterne gjort indsigelse mod de kommuneplaner, der er lavet, fordi der ikke var udlagt områder nok til kolonihaver? Har miljømini-